

Ilmarinen.

N:o 139. – 26.11.1887

Luterilaisten tila Siperiassa.

Pastori Granö'n kirjeistä on lukija joskus huomannut Siperiaan siirrettyjen kansalaistemme hengellisestä tilasta ja kurjuudesta, jotka suinkaan eivät ole ilahuttavaa laatua. Se suuri luterilais-joukko, mikä vuosittain Itämeren maakunnista wiedään rikoksiensa tähden Siperian keskiseuduille, on kaiken aikansa kaiwannut hengellistä hoitoa. Ala on ääretöin, awara ja ainoastaan yhden papin sielunhoito siihen riittämätöin vaikka alituisen olisi lawealla wirkapiirillään matkoilla.

Tuskin oli Suomesta wasta 10 vuotta wiety rikollisia siirtolaisia Siperiaan, kun niitten tilasta kerrottiin muun muassa seuraawaa:

”Tukalinskin piirissä, 460 wirstaa Tobolskista, on n. s. Suomalainen uudisasuntola Ruschkowa, johon on siirretty saksalaisia, lättiläisiä, wirolaisia sekä suomalaisia. Tämän kirjawan kansaston sielunhoiton walwoo Tobolskin saarnaaja, jonka wirkatoimi riittää siihen warsin vähäisen toimimaan. Woidaan kyllä helposti kuwittella minkälainen on tämä rikollisista, erisäätyisistä ja eri heimoista muodostunut joukkokunta. Jo ulkonäöltä on heidän tilansa wiheliäinen, vaikka se on parempi kuin he ansaitawatkaan. Heitä ahdistelewat naapurit; maa on suolansekaista suurimmaksi osaksi sekä soista, raittiista wedestä sekä rakennuspuista puute. Mutta minkä karjanhoito ja koiwuterwan eli tökötin walmistus tuottaakin rahoja, ne tuhlautuwat luwattomissa salakapakoissa. Että näitten ihmisten siweellisyys on alhaisimmalla kannallaan, että warkaus, irstaisuus ja juoppous on walloillaan, sitä tuskin tarwinnee mainita. Kun eräs pappi oli tullut Omskista, warsinaisen papin joulun ajan pois oltua, kirkollistoimituksia pitämään siellä, lankesi eräs kääntynyt asukas hänen jalkainsa juureen ja rukoili auttamaan tätä suden kauan haaskaamaa, hajotettua laumaa. Kauemmin ei saarnaaja woinut nähdä tätä wiheliäisyyttä, waan muutti kohta perheineen 75 wirstaa etemmäksi tänne, kokien pelastaa sielua toisensa perästä tästä synnin Sodomasta”.

”Omin päinensä oliwat je siihen asti Ruschkowassa pitäneet jumalanpalwelusta koiwuhirsistä rakennetussa kirkossaan. Lukkari, joka

Luterilaisten tila Siperiassa.

Pastori Granö'n kirjeistä on lukija joskus huomannut Siperiaan siirrettyjen kansalaistemme hengellisestä tilasta ja kurjuudesta, jotka suinkaan eivät ole ilahuttavaa laatua. Se suuri luterilais-joukko, mikä vuosittain Itämeren maakunnista wiedään rikoksiensa tähden Siperian keskiseuduille, on kaiken aikansa kaiwannut hengellistä hoitoa. Ala on ääretöin, awara ja ainoastaan yhden papin sielunhoito siihen riittämätöin vaikka alituisen olisi lawealla wirkapiirillään matkoilla.

Tuskin oli Suomesta wasta 10 vuotta wiety rikollisia siirtolaisia Siperiaan, kun niitten tilasta kerrottiin muun muassa seuraawaa:

puolitawaten osasi lukea, luki runouksia, samalla kun eräs henkilö kehotti seurakuntaa ostamaan wahakynntilöitä, joita poltettiin pyhäin kuwien edessä, wieläpä niille suitsutettiinkin. Kun pappi nyt sen kielsi, tuliwat kynntilänkauppiat wihaan, sillä tällä kaupustelulla oliwat he ansainneet rahoja, joita suurella korolla lainailiwat sekä sitte riidalla ja kiskomalla takasin waatiwat. Nuorison opettamisesta wielä rippikoulun i'älläkään ei tähän saakka woinut tulla puhettakaan; ani harwan hanhemmat taisiwat waan itsekin lukea, joten saatawanaolewat Raamatut ja U. Testamentit oliwat tuskin miksikään hyödyksi. Kuitenkin on jumalan sanalle täälläkin awara kylwyala. Kun mainittu pastori Hildenhagen jaresti heistä kielen puolesta nelijakoisen seurakuunan – tosin taitamattomain henkilöin awulla jumalanpalwelusta niille neljällä kielellä pidättäen, ja itse olle niissä saapuwilla siunausta lukien, tunkeutuwat ihmiset päiwän pitkään sielläoloaikana hänen luoksensa laumottain, tunnustaen samalla

kuinka heille kaikki tätä ennen oli ollut huonosti tässä hengellisessä katsannossa asiat. Monet lausuiwatkin: Meillä pitää olla pappi, joka meitä rakastaa, mutta senlainen pappi, joka säälimättä myöskin lausuu meille totuuden”.

Senlaiseksi kuvattiin suomalaisten tila Siperiassa näitten pahantekijöinä koko maastamme sinne siirtämisen ensimmäisellä vuosikymmenellä. Että siellä oli suomalaisia ja heidän jälkeisiänsä ennenkin jo aikoja sitten oliwat tietysti n. s. Wanhasta-Suomesta ja Itämeren-maakunnista sinne rangaistukseen wietyjä pahantekijöitä.

Kun arm. Asetuksella w. 1826 määrättiin murhan ja törkeimmät rikoksen tekijät koko Suo-

mesta Siperiaan, säädettiin samalla sinne siirretäville annettawaksi hartauskirjojakin. Mutta nehan wangit tietysti alkuajoilla miten myöhemmin polkuhinnasta hukkasivat ennenkun ehtiwät ulkopuolelle oman maan rajalta. W. 1836 kun suomalaisten saarnaaja Tobolskista pastori Walther, ilmoitti ettei hartauskirjoja suomalaissiirtolaisilla siellä ole, määräsi keis. Senati niitä ostettawaksi ja sinne lähetettäväksi. Alkuaikoina ei Suomen waltion palkkaamaa saarnaajaa Siperiassa ollut, waan myöhemmin on säännöllisemmin waltion-palkalla aina sielunhoitoa walwonut joku saarnaaja näitten raskaitten rikoksiensa hedelmiä nauttiwain kansalaiskurjain keskuudessa.

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>

Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin
sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT

Suomeksi | På svenska | In English

Etusivu

Sanomalehdet

Pienpainatteen

Aikakauslehdet

Muut tietokannat ja verkkoaineistot

Pikahaku

Hae

HISTORIAALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO

Pääsivu

Selailu

Haku

Tarkennettu haku

Artikkelihakemisto

Palaute

Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!

för Helsingfors och L